

Työ jatkuu eläkkeellä

Porilainen **Susanna**, 47, muistaa olleensa jo lapsena masentunut ja vuonna 2000 alkoikin laitoskierre. Ensin sairaus diagnosoitiin keskivaikeaksi masennukseksi, sitten kaksisuuntaiseksi mielialahäiriöksi ja lopulta skitsoaffectiiviseksi häiriöksi. Eläkepäätöksen hän sai vuonna 2016.

Vaikeista ajoista huolimatta elämä on kääntynyt parempaan suuntaan. Hän on palannut työelämään ja hyvä on laitettu kiertämään muun muassa kokemusasiantuntijana. Ratkaisevassa roolissa tässä käänöksessä oli vertaistuki. Sitä hän sai etenkin Porin Klubitalo Sarastuksessa, jossa toiminta rakentuu työpainotteisen päivän ympärille.

Merkityksellisyyttä Susannan elämään tuovat osa-aikatyö tutkijana Satakunnan ammattikorkeakoulussa sekä työ kokemusasiantuntijana. Hän käy myös pitämässä luentoja ympäri Satakuntaa noin kaksi kertaa kuussa ja on vetänyt lukuisia tukiryhmiä.

Tukilinjalta saamallaan apurahalla hän hankki kannettavan tietokoneen, joka on auttanut näiden tehtävien hoitamisen lisäksi luottamustehtävissä ja

opinnoissa. Susanna kokeekin elävänsä aika lailla ihannetilanteessa: "Sanon aina, että elämä ei pääty eläkepäätökseen – eikä näköjään työelämäkään."

Toiminnallaan Susanna haluaa tuoda toivoa niille, jotka painivat elämän myrskyissä. "Niin kauan kuin on elämää, on toivoa. Jos olet täällä maailmassa, sinulla on täällä jokin tehtävä."

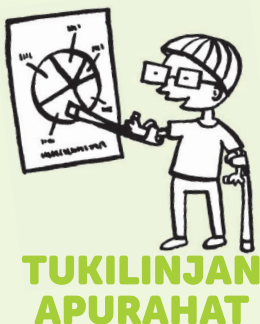
Jotain voinnin tasaisuudesta kertoo se, että vuodesta 2019 lähtien Susannalla on ollut koko ajan jokin Satakunnan ammattikorkeakoulun projekti työn alla. "Teen töitä kuusi ja puoli tuntia viikossa. Välillä tuntuu, että kaksi tuntia päivässä on ihan maksimi. Tällä työtahdilla olen onnistunut pitämään pääkopani kunnossa."

Kiitos sinulle siitä, lahjoittajana mahdollistat myös Susannan kaltaiset tarinat!

Terveisin,

Teemu

Tukilinjän lahjoittajapalvelu

**SAAPUNEET
HAKEMUKSET
01.02.-30.04.2024**

**APURAHOJEN
MÄÄRÄ
01.02.-30.04.2024**

**MYÖNNETYT
APURAHAT
01.02.-30.04.2024**

